

[Stegger Nielsen.]

Saa kommer vi frem til § 12, der siger, at Sognepræsten fører Tilsyn med Religionsundervisningen i Pastoratets Skoler — ikke Kommunens Skoler, da Sognepræsten jo meget let kan bo udenfor den paagældende Kommune, men Pastoratets Skoler. Man har derved villet sikre ham Adgang til at have Forbindelse paa dette Omraade med netop den Befolkning, hvis Præst han er. Sognepræsten skal altsaa efter Flertallets Indstilling ikke mere være født Medlem af Skolekommissionen, men der overdrages ham et lovbestemt Tilsyn med Undervisningen i Kristendomsundskab, altsaa det Omraade, paa hvilket Kirke og Skole har saa nær Tilknøytning til hinanden. Folkeskolens Elever er saa godt som altid Børn, der er døbt med den kristne Kirkes Daab; det er og maa derfor være denne Kirkes berettigede Krav — det er ogsaa det, der gentagne Gange er fremført fra den Side — at kende den Kristendomsundervisning, som Skolen giver disse døbte Børn. Dette sikres efter Flertallets Indstilling gennem § 12 i det nye Forslag: Sognepræsten fører Tilsyn med Religionsundervisningen i Pastoratets Skoler. Jeg forstaar det dog saaledes, at det i den Forbindelse maa være Sognepræsten tilladt — ikke som almindelig tilsynsførende, men som den, der har det isolerede Religionstilsyn — at overtage sig om, at den Aand og Tone, der hersker i Skolen i al Almindelighed, er samstemmende med hele den Traad, der maa gaa gennem en sund Religionsundervisning, og ikke modarbejder denne. Jeg er personligt af den Opfattelse, at Sognepræsten maa have ikke alene Ret, men efter § 12 tillige Pligt til at skride ind gennem en Indberetning til Skoledirektionen, hvis han finder eller hører noget, der strider mod denne Aand.

Ved Siden af dette lovbestemte gejstlige Tilsyn med Faget Religion er der aabnet en vid Adgang til at vælge Præsterne ind som Medlemmer af Skolekommissionerne. Jeg gjorde før opmærksom paa, at Kommunalbestyrelsen vælger alle Skolekommissionens 5, 7 eller 9 Medlemmer. Lad os nu tage et Eksempel. Vi tager 3 forskellige Kommunalbestyrelser paa henholdsvis 5, 7 og 9 Medlemmer. Vælges der i disse Kommuner overalt 5 Medlemmer til Skolekommissionen, og er man ikke paa Forhaand enig om at vælge Præsten — hvilket man heldigvis vil være mange Steder, hvor Forholdene er gode, for det politiske Moment er jo nu udeladt, hvilket betyder en stor Fordel netop med Hensyn til Præstens

Valg, da Præsten ikke taaler at blive trukket ind i en politisk Strid —, saa kræves der til Præstens Valg i disse Kommuner kun 1 Medlem af 5 Kommunalbestyrelsesmedlemmer og 2 Medlemmer af 7 eller 9 Kommunalbestyrelsesmedlemmer. Og vilde vi tænke os, at de 2 Kommuner med henholdsvis 7 og 9 Medlemmer valgte 7 Medlemmer til Skolekommissionen, saa vil 1 Medlem af de 7 Kommunalbestyrelsesmedlemmer og 2 af de 9 være tilstrækkelige til at gennemføre Præstens Valg. Dette viser, synes jeg, at der her er aabnet en stor og vid Adgang til at knytte Præsten til Skolekommissionen, og Forslaget betrygger altsaa efter min og Flertallets Opfattelse Forbindelsen med Kirken, dels gennem Religionstilsynet, dels ved de minimale Krav, der stilles, for at Præsterne skal kunne blive Medlemmer af Skolekommissionerne, hvad de sikkert i langt de fleste Tilfælde vil blive ligesom nu og i al Almindelighed — det er det gode ved det — uden Strid. De faar efter den nye Ordning Hvervet overdraget som alle andre som Udtryk for Tillid og faar det derigennem med virkelig Myndighed. Jeg tror, at denne Ordning vil virke heldigt og blive mødt med Tilfredshed, og jeg tror, at Loven, hvis den vedtages her paa Rigsdagen, vil vise sig at virke udmærket og blive mødt med Tillid indenfor store Kredse af Danmarks Præstestand.

Jeg vil gerne her indskyde en Bemærkning, inden jeg gaar over til Kredsstyrelsen og Kredstilsynet. Det fremgaar af Kapitlet herom, at Kirken faar en af sine Provster ind som Medlem af Direktionen; Kirken bliver altsaa direkte repræsenteret i Kredstilsynet. Jeg er tillige gaaet ud fra, hvad jeg ogsaa har drøftet med den højtærede Minister, at Lovforslaget ikke berører Biskoppernes Ret til, naar de gæster et Sogn, at sammenkalde Ungdommen og Børnene fra Folkeskolens ældre Klasser til Samtaler om den kristelige Børnelærdom. Jeg tænker ikke her paa nogen Ret til at overhøre, ikke paa den almindelige Visitatsret, som jeg heller ikke kan tro man fra den Side sætter saa stor Pris paa; den har i det Stift, hvor jeg har været Lærer i mange Aar, kun været effektiv saadan noget som en Gang hvert 8.—9. Aar. Vi har haft under Overvejelse indenfor Udvalgets Flertal at stille Ændringsforslag i saa Henseende, men hvis den Opfattelse, som jeg hele Tiden har haft, er rigtig, og den højtærede Minister vil bekræfte dette, vil jeg anse det for ganske uforment at stille noget Ændringsforslag.

Jeg gaar derefter over til Lovforslagets